

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 15Co/94/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114217669  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114217669.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s. , so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X, XXX XX P. P., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 949,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 02. 10. 2014, č. k. 13C/186/2014 - 56, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporu priznal náhradu trov vo výške 142,78 eur, trovy je vedľajšiemu účastníkovi povinný zaplatiť navrhovateľ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom doručeným súdu sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 949,50 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného revolvingového úveru. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 10.09.2005 uzatvorili zmluvu o úvere na poskytnutie úveru vo výške 238,96 eur (7 199,- Sk), ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 10-tich splátkach po 26,25 eur (791,- Sk). Zároveň v danej zmluve navrhovateľ vopred vnútil odporcovi ako spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v sfére jeho záujmu. Z tlačiva zmluvy je zrejmé, že podpisom úverovej zmluvy sa odporca súčasne podpísal aj pod tú časť textu, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. V závere zmluvy je malým písmom uvedené, že účastníci podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Takýto spôsob uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z. z.) aj ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa je neakceptovateľný, pretože vzbudzuje pochybnosti o skutočnej (slobodnej a vážnej) vôli odporcu vstúpiť uzavretím úverovej zmluvy súčasne do ďalšieho

záväzkového vzťahu. Ak navrhovateľ svoj písomný prísľub splnil tým, že odporcovi požičal peniaze, ako to preukazuje splátkovým kalendárom, a za zmluvu o revolvingovom úvere považuje súhlas na úverovej zmluve bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., súd považuje takto dojednaný revolvingový úver za neplatný v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. pre nedodržanie písomnej formy. Súd má zato, že súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou, ako taký neobsahuje dohodu strán o výške úroku z úveru, o výške úroku z omeškania, o poistnom a poplatkoch. Potom na základe takéhoto neplatného právneho úkonu sú účastníci povinní navzájom si vydať to, čo si navzájom plnili, a to z titulu bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Zo splátkového kalendára mal súd preukázané, že odporca využíval úverovú kartu a prostredníctvom výberu z bankomatu vyčerpal spolu sumu 2 653,67 eur (bez písomnej zmluvy) a navrhovateľovi zaplatil 2 989,31 eur. Teda odporca nemusí už navrhovateľovi nič vrátiť. Preto súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. zásady úspechu vo veci v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. (ide o návrhové konanie).

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Odporca uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 33509131939 a súčasne uzatvoril aj zmluvu o revolvingovom úvere č. 5711033135, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu zmluvy, ale jej účinnosť bola odložená od momentu prvého čerpania finančných prostriedkov z úverovej karty. Všetky podmienky čerpania revolvingového úveru sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy (hlava č. 8). Navrhovateľ, ako aj ostatné bankové a nebankové spoločnosti, ponúka spolu s revolvingovým úverom kreditnú kartu, ktorú odporca používal na klasické nákupy a postupne sa peniaze z účtu odpočítavali, až kým nevyčerpal disponibilný zostatok. Revolvingový úver mal následne splácať. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že navrhovateľ ani odporca nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru (je definovaná iba výška úverového rámca), potom nie je možné vopred určiť ani výšku splátok, ani RPMN. Navrhovateľ považuje zákonnú podmienku náležitostí zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. za splnenú. Trovy konania vynaložené vedľajším účastníkom na strane odporcu nepovažuje za účelné.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcemu z listín doložených v súdom spise a je odôvodnené v súlade s ust. § 157 O. s. p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd.

Skutkové a právne závery prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení rozsudku týkajúce sa právnej relevantnosti, spôsobu uzavretia a vzniku zmluvy o revolvingovom úvere v prejednávacom prípade sú správne. Treba zdôrazniť, že podstatnou a rozhodujúcou skutočnosťou, na ktorej založil a odôvodnil svoje rozhodnutie okresný súd je absencia (kogentne) zákonom predpísanej písomnej formy zmluvy o revolvingovom úvere podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., stanovená pod sankciou absolútnej neplatnosti zmluvy.

Navrhovateľom v odvolaní vznesené námietky týkajúce sa tzv. ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) nemajú žiadnu súvislosť s dôvodmi uvedenými okresným súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia, a preto odvolací súd nepovažoval za potrebné sa týmito námietkami zaoberať, a iba pre úplnosť uvádza, že údaj - RPMN v úverovej zmluve boli veritelia povinní uvádzať až od 29.06.2008, kedy v súlade s § 2 Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 660/2007 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, Ministerstvo financií SR na svojej internetovej stránke prvýkrát zverejnilo priemerné hodnoty RPMN. Predmetnú zmluvu o úvere uzavrel navrhovateľ s odporcom dňa 20.09.2005. (Na daný prípad nedopadá ust. § 4 ods. 2 písm. k) novely zákona č. 568/2007 Z. z. účinného od 01.01.2008, ktorým sa novelizoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v tom zmysle, že sa zaviedla povinnosť veriteľovi uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 zákona.).

Úvahy, ktoré odvolateľ vysvetlil v odvolaní, týkajúce sa výkladu a aplikácie ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa názoru odvolacieho súdu nemajú oporu v dikcii týchto ustanovení a právne závery, ktoré z nich odvolateľ vyvodil nie sú správne a sú zmätočné.

Ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. stanovuje pod písm. a) až písm. s) obligatórne (podstatné) náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo možné pričítať účinky perfektného právneho úkonu.

Odsek 3 cit. paragrafu stanovuje určité výnimky, kedy aj pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná (písm. a) a písm. b)), pričom zároveň stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l). Takouto výnimkou však nie je nedodržanie písomnej formy zmluvy.

Správny je aj záver okresného súdu spočívajúci v tom, že pokiaľ za existujúcej situácie navrhovateľ poskytol finančné plnenie odporcovi na kreditnú (úverovú) kartu a prostriedky, ktoré boli z jeho strany splatné a neboli zaplatené v prospech navrhovateľa, tak je možné uvažovať o nároku navrhovateľa iba z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa cit. ust. okresný súd nárok aj posúdil.

Rozhodnutie okresného súdu je správne aj vo výroku o trovách konania, vrátane rozhodnutia o trovách vedľajšieho účastníka, ktorých účelnosť namietal navrhovateľ.

Vedľajší účastník na strane odporcu využil svoje zákonné právo a v konaní je zastúpený advokátom (§ 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p. aj čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný odporca a zároveň aj vedľajší účastník na jeho strane. Keďže náhradu trov neuplatnili, a žiadne trovy odvolacieho konania im ani nevznikli, odvolací súd odporcovi, ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.